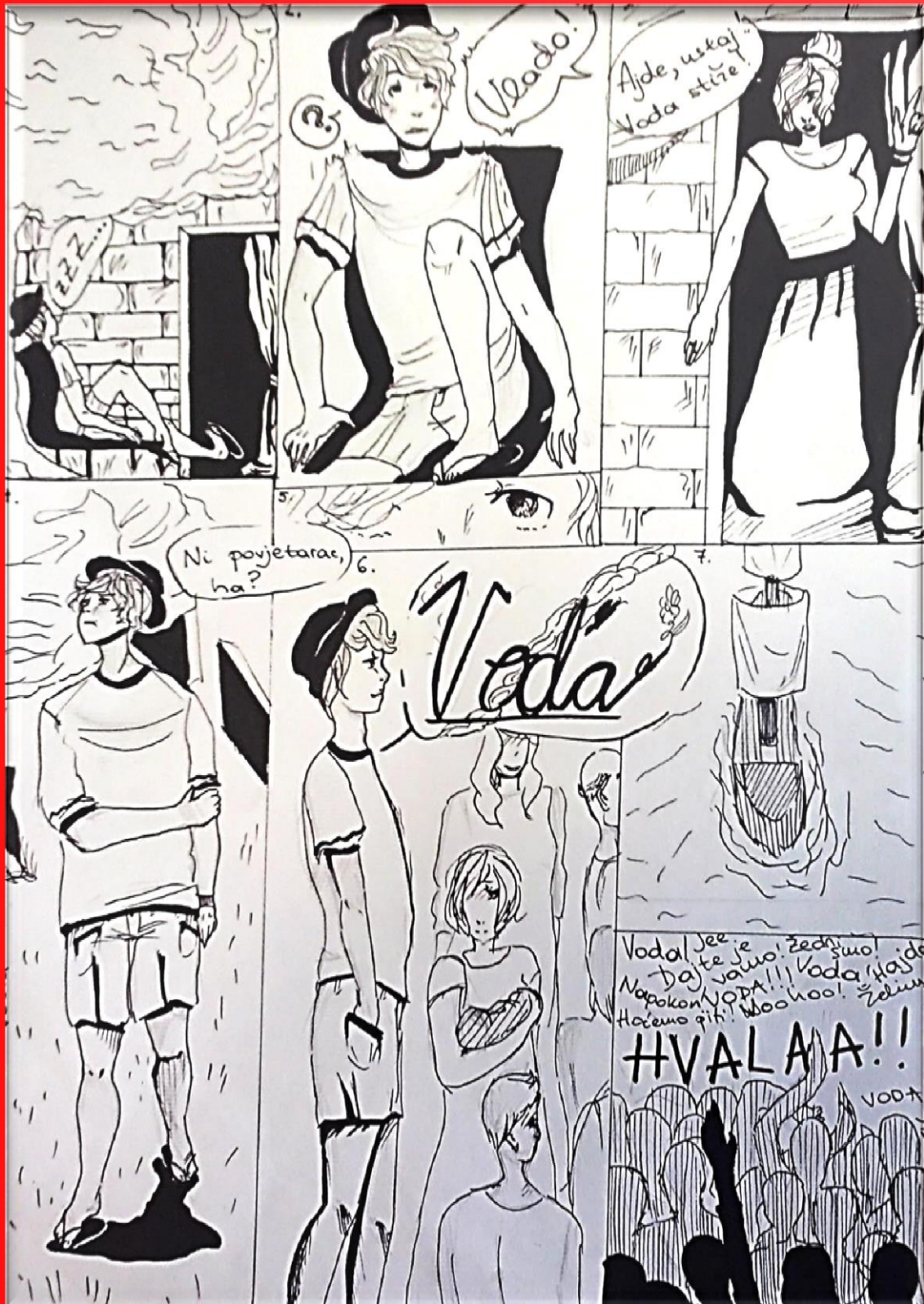

bor

Školski list Osnovne šole Borovje

Šk.god. 2013./2014.

Slika na naslovnici: Ivana Škvorc, 6.b

List izdaje Novinarska skupina OŠ Borovje,
Zagreb, Davora Zbiljskog 7

Novinari: Alma Džafić, Lucija Jambrošić, Ana Kahlčić, Laura Martinez, Tena Puščenik, Anamarija Vučemilo i Korina Gračić, 8.a, Tihana Pisk i Lea Mateljak, 8.b, Emma Kamenski i Matea Perko, 8.c, Ana Binenfeld, Iris Krnic, Karla Škrlec, Karla Josić, Lea Ivić, Tina Horvatinović, Anica Tipura Luka Tunjić, Vid Pešut i Marin Buljat, 6.a, Jamilah Yassin, Matea Grubišić, i Ines Kljajić, 6.b

Stručna savjetnica i urednica: Silvana Forjan, prof.
Grafička obrada: Silvana Forjan

Sadržaj:

Školska kronika.....	3
Tema broja.....	9
Comenius.....	16
Osmašice savjetuju.....	25
Prvašići o budućem zanimanju.....	27
Što prolazi, a što ne.....	29
Literarni&Likovni.....	31
Naši sportski uspjesi.....	36
I to je tehnička kultura.....	38
Najčitatelj Gabrijel	39
Što se sluša i gleda.....	41

Školska kronika

Dan mlijeka

Mlijeko je toliko vrijedna i dobra stvar da je zaslužio i svoj vlastiti dan. Svjetski dan mlijeka obilježava se svake godine posljednje srijede u rujnu i to već po 14. put. Ove godine potrudili su se i učenici produženog boravka drugih razreda s učiteljicom Ljiljanom Krmpotić pa su tako cijeli jedan dan posvetili mlijeku: crtali su, pisali, izrađivali predmete na temu mlijeka kojega se dosta pritom i popilo.

Karla Škrlec i Karla Josić, 6.a

Dan životinja u našoj školi

Za sve one koje zanimaju životinje, koji već imaju kućnog ljubimca ili razmišljaju o nabavi jednog, održano je jedno zanimljivo predavanje. Predavanje je, na poziv učiteljice Ljiljane Krmpotić, a u povodu Svjetskog dana zaštite životinja, održala veterinarica Lana Aras, majka učenika 2.a razreda. Svjetski dan zaštite životinja počeo se obilježavati prije 80 godina u Firenzi, a cilj mu je osvještavanje ljudi o ugroženosti životinjskih vrsta. U Hrvatskoj također živi mnogo ugroženih vrsta, kao npr. sredozemna medvjedica ili spiljska spužvica. Gospođa Aras je poručila da prije nabave ljubimca treba dobro promisliti jer je on velika odgovornost. Dodala je da je umjesto kupnje bolje udomiti psa koji je ostao bez doma pa je tako i ona privremeno udomila jednog psa.

Karla Škrlec, Karla Josić i Lea Ivić, 6.a

Posjet bugarske delegacije

17. listopada je našu školu, u okviru Comenius projekta, posjetila delegacija iz Bugarske. Delegacija se sastojala od osam učenika, pet profesora i ravnatelja Osnovne škole sv. Ćirila i Metoda iz Sofije. Osim posjeta našoj školi u programu njihova boravka predviđeno je bilo i upoznavanje Zagreba te put u Kraljevicu i obilazak Kvarnera. Naša škola im je priredila priredbu dobrodošlice s hrvatskim tradicijskim plesovima, tamburaškom glazbom te recitacijama na bugarskom jeziku. Priredbi je nazočio i predstavnik bugarske nacionalne manjine gospodin Raško Ivanov koji je održao kratak govor. Nakon priredbe uslijedile su kreativne radionice.

Više o boravku naših gostiju u Hrvatskoj možete pročitati u nastavku lista.

Alma Džafić, 8.a

Obilježavanje 22. godišnjica pada grada Vukovara

18. 11. 2013. u našoj školi obilježili smo 22. godišnjicu pada grada heroja, Vukovara. Održali smo malenu, ali simboličnu svečanost kako bismo odali počast žrtvama

Domovinskog rata. Nakon minute šutnje profesor povijesti, Aleksandar Franjić, pričao nam je o događajima i agresiji koje su građani Vukovara podnijeli toga dana prije 22 godine, ali i u cijelom Domovinskom ratu.

Predsjednici razreda ispred škole su zapalili svijeće u ime svojih razreda.

Emma Kamenski i Matea Perko, 8.c

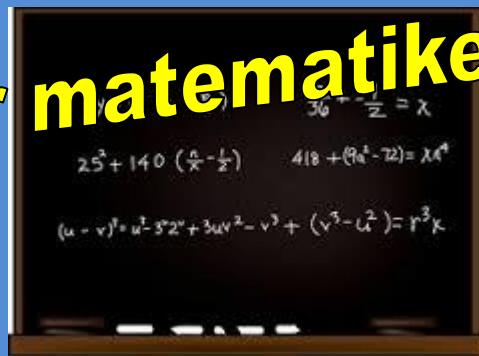
Glazbom protiv nasilja

Kako se i glazbom možemo suprotstaviti nasilju, koje je sve više prisutno među djecom i mladima, pokazali su pjevači Lamija Belošević i Bojan Jambrošić. U našoj školi nastupili su 2. prosinca u sklopu projekta "Glazbom protiv nasilja među djecom i mladima – Drugačiji". Otpjevali su nekoliko božićnih pjesama te Bojanove pjesme s novog albuma. Razgovarali su s učenicima o nenasilnom rješavanju sukoba, međusobnom prihvaćanju i toleranciji. Učenici su veselo zaplesali s izvođačima koji su im na kraju poželjeli sretan Božić i Novu godinu.

Tihana Pisk, 8.b i Marin Buljat, 6.a

Večer matematike

5. prosinca 2013. u našoj školi održala se Večer matematike. Povodom tog događaja učenici OŠ Borovje učili su uz igru i pokazali svoje matematičko znanje. Sva su djeca bila podijeljena u radionice po razredima. Njihovi roditelji pridružili su se djeci da se zajedno što bolje zabave i nešto nauče. Novinari su obilazili razrede kako bi fotografirali učenike i razgovarali s njima o tome kako im se sviđa ova radionica. Svi su bili sretni i veseli. Nastavnicima se također sviđala ova večer matematike. Mislim da će svim sudionicima ostati u lijepom sjećanju .

Ana Binenfeld, Karla Josić, Lea Ivić Marin Buljat i Vid Pešut, 6.a

Božićna priredba

Kao i svake školske godine, u našoj školi je upriličena Božićna priredba. Program je izveden u sportskoj dvorani. Prisutni su mogli uživati u recitacijama te glazbenim i plesnim točkama koje su pripremili učenici i učitelji naše škole i gosti iz Osnovne škole Augusta Cesarca. Posebno iznenađenje priredila nam je naša kuharica Mirjana Ljubičić otpjevavši nam lijepu božićnu pjesmu. Ravnateljica Mirjana Paponja Jonjić poželjela je svima nama sretan Božić i novu 2014. godinu.

Tihana Pisk, 8.b

Maškare u našoj školi

Fašnik u našoj školi je bio jako zabavan i ispunjen smijehom. Škola je bila ukrašena različitim maskama od kojih je svaka bila zanimljiva na svoj način. I mnogi nastavnici su se maskirali. Učenici razredne nastave su odlučili svoje maske pokazati i u naselju pa su sa svojim učiteljicama formirali veselu povorku. Tako smo se svi zabavili i doživjeli još jedan dan za pamćenje.

Ana Binenfeld i Iris Krnic, 6.a

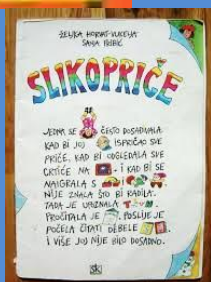
Književnica Željka Horvat Vukelja u školskoj knjižnici

Našu je školu s puno volje i radosti, 21.ožujka ove godine posjetila spisateljica Željka Horvat – Vukelja te razveselila prvašiče. Sa svojom Ljubicom Torbić (torbom u kojoj se nalaze junaci njezinih priča) došla je u školsku knjižnicu na književni susret koji je organizirala školska knjižničarka, prof. Ana Domović. Spisateljica je pričala svoje priče te glumila i svirala. Prvašići su glumili, pljeskali i odgovarali na pitanja. Na kraju su svi od spisateljice dobili i

petice iz glazbenog, ali i blokiće te naljepnice za boce povodom Svjetskog dana voda. Svi su se lijepo zabavili i nasmijali.

Karla Škrlec, 6.a

27. ožujka obilježili smo Svjetski dan kazališta. Tim je povodom učiteljica Ljiljana Krmpotić s djecom iz produženog boravaka ugostila balerinu Kseniju Balog. Gospođa Balog nam je pričala o ljepoti, ali i zahtjevnosti svoga poziva. Naglasila je da balet ne može biti hobi, nego poziv jer

zahtijeva jako puno vremena i truda. Ali, s druge strane, kao i svaka umjetnost, balet uljepšava i oplemenjuje život pa je vrijedan truda koji se u njega ulaže.

Jamilah Yassin i Matea Grubišić, 6.b

Susret s magičnim Jozom Bozom

Poznati mađioničar Jozo Bozo ili pravim imenom Josip Alajbeg gostovao je u našoj školi 1. travnja s predstavom za prve razrede. Druženje s Jozom Bozom proteklo je u veselom tonu, a predstava o zdravoj prehrani bila je vrlo zabavna i poučna. Iskristili smo priliku i porazgovarali s njime.

Zašto ste postali mađioničar ?

Zato što sam kao mali mislio da mađioničar može sve.

Koji su vaši najbolji trikovi ?

Iskreno, nemam svoj osobni najbolji trik. Ja sve svoje trikove volim. Danas sam izvodio trik s žutom maramom koja je postala svjetski poznata i izvodio sam je za američkog predsjednika dva puta, 2006. i 2008. i to mi je zaista jedan od najdražih trikova.

Kako ste postali tako uspješni?

Nisam ni znao da sam uspješan. Ja općenito ne mislim da sam ja uspješan, za mene je uspjeh kada radiš posao koji voliš i on funkcionira.

Luka Tunjić, 6.a

Tema broja: Biti "Novi"

Valentino(vo)

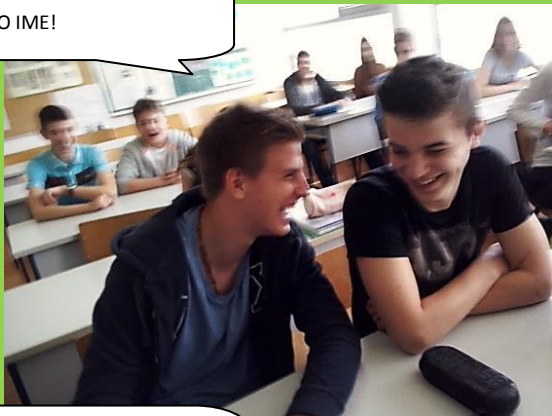

SAMO HRABRO...VIDJET ČEŠ
KAKO JE TO SIMPATIČAN
RAZRED!

OVO JE NOVI UČENIK U NAŠOJ
ŠKOLI. ZOVE SE VALENTINO PERIĆ
I NADAM SE DA ĆETE GA LIJEPO
PRIHVATITI.

HAHAHA! VALENTINO! KOJE
DEBILNO IME!

ČULI STE KAKO SE
ZOVEM...DOLAZIM IZ ŠKOLE
AUGUSTA CESARCA. PRESELILI
SMO SE OVDJE.

VALENTINO! KAKVO LIJEPO IME!
USKORO TI JE IMENDAN...HOĆEŠ
LI NAM NEŠTO REĆI O SEBI?

EVO, MOŽEŠ SJESTI OVDJE
PORED KARLE.

BAŠ JE SLADAK...

KONAČNO NETKO ZGODAN U NAŠEM RAZREDU...

HOĆETE LI PRESTATI?! IDEMO DALJE S RADOM...

IZVOLI!

IZVOLI!

KOJI DEBIL! A VIDI CURA ŠTO SLINE ZA NJIM...

MOŽE LI MI NETKO POSUDITI BILJEŽNICU DA PREPIŠEM ONO ŠTO MI FALI?

POD ODMOROM...

EJ, PAPČINO! ZAŠTO SE MOTAŠ OKO MOJE CURE?

J A NISAM TVOJA CURA!

TI ŠUTI!

PA, SAMO SAM BILJEŽNICU POSUDIO...

ZNAM JA TE FORE...NEMOJ DA TE VIŠE VIDIM U NJENOJ BLIZINI!

MA, ŠTO JE TEBI?!

JESAM TI REKAO DA SE NE MIJEŠAŠ!!!

BAŠ MI IDE NA ŽIVCE OVAJ NOVI...TREBALO BI GA NEKAKO NAUČITI PAMETI...

MALO KASNIJE...

A DA GA PREBIJEMO?!!

NEE...IMAM NEŠTO ZABAVNIJE NA UMU...

PREKOSUTRA JE VALENTINOVO. POŠALJEMO MU LAŽNU ČESTITKU U KOJOJ GA KARLA POZIVA NA SPOJ. MI SE SAKRIJEMO I SNIMAMO KAKO ĆE IZVISITI. POSLIJE TO IDE NA MOJ FEJS. CIJELA ŠKOLA ĆE MU SE SMIJATI!

TO!

TO, CARE!

???

Biti „Novi“

Nikome nije ugodno naći se u nekoj novoj i nepoznatoj situaciji, niti odrasloj osobi niti djeci. No u životu ne možemo izbjeći takve situacije i okolnosti. Polazak u vrtić, školu, prelazak iz osnovne u srednju, promjena škole zbog preseljenja, samo su neke od situacija koje nas

mogu činiti ponosnima i sretnima, ali mogu i utjecati da se osjećamo uplašeno, nesigurno i pomalo nervozno. Važno je znati kako takve situacije preokrenuti u vlastitu korist i kako sebi olakšati da prilagodba na novu sredinu traje što kraće i bude što uspješnija. U prosjeku, prema nekim istraživanjima, čovjek se na nove okolnosti navikava od tri do šest mjeseci, a to ovisi o tome kako reagiramo na promjene. Nekima je potrebno više vremena, nekima manje.

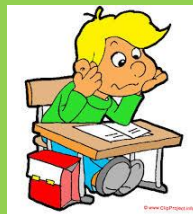
Boravak u novoj sredini donosi neizvjesnost, zabrinutost kako će nas drugi prihvatiti, hoćemo li se uklopiti, osjećaje straha, napetosti i strepnje. Možda nam nedostaju prijatelji i navike iz stare sredine. Treba se suočiti sam sa sobom, priznati da je to tako i pokušati sagledati situaciju na pozitivan način. Jer, u životu se možda jedna vrata zatvore, ali otvori se barem neki novi prozor. Treba razmisliti o tome kako se predstaviti drugima, na koji se način povezati i što bolje uklopiti. Biti znatiželjan, pristojan i otvoren prema drugima, ali i ne zamjerati sebi ako vam je potrebno malo više vremena da se snađete.

Jednako tako možete se naći u situaciji da u vaš razred dođe netko novi. Tada možete razmisliti o tome kako biste se vi osjećali u potpuno novom okruženju i što možete učiniti da olakšate novoj osobi prelazak i snalaženje. Pokazati strpljenje i prihvaćanje. Biti dobar domaćin. I odlučiti učiniti ono što bi vama pomoglo kada biste se sami našli u takvoj životnoj prilici.

*Školska pedagoginja:
Ivana Šafran Tunjić, prof.*

Novi u razredu

Luka Altić, učenik, 8.c

Odakle dolaziš? Koji je razlog tvog dolaska u Zagreb?

Dolazim iz Bihaća. U Zagreb sam došao zbog većeg izbora srednjih škola, ali i zbog nogometa. Treniram u nogometnom klubu Zagreb.

Koji je bio tvoj prvi dojam, a kakvo je mišljenje o našoj školi sada?

Na početku mi je bilo jako žao što odlazim iz Bihaća, što napuštam svoj rodni grad, ali sam se brzo uklopio.

Kako su te učenici prihvatili?

Učenici su me dobro prihvatili; neki malo bolje, neki malo lošije. Učenici u ovoj školi su jako pristupačni, pristojni i dobri prijatelji.

Što misliš o profesorima u ovoj školi?

Kao i u svakoj školi ima boljih i lošijih profesora. Profesori se trude i pokušavaju nam na najbolji način prenijeti znanje. Naravno, uvijek postoje profesori koji nam se ne sviđaju, ali mislim da su profesori u ovoj školi jako dobri.

Koje su razlike u nastavi ovdje i u tvojoj prijašnjoj školi?

Puno je razlika. U Bihaću je bilo dobro, ali ovdje je puno lakše pratiti nastavu jer je puno zastupljenija tehnologija. Profesori izrađuju prezentacije pa je zanimljivije.

Novi u zbornici

Matija Veverec, prof. geografije

Tema ovog broja je kako je biti novi u nekoj sredini pa smo vas odlučile pitati kako je biti novi profesor.

Nikad nisam bio novi učenik, a biti novi profesor je fantastično!

Smeta mi što nikad nisam profesor na neko duže vrijeme pa čim se naviknem na učenike, školu i posao dobijem otkaz... šalim se, vrati se profesor ili profesorica koju sam mijenjao. Ne sviđa mi se što učenicima ne pamtim imena, a još manje prezimena. Jako sam zadovoljan radom u ovoj školi, a posebno nekim učenicima.

Kakav ste učenik bili u osnovnoj školi?

Bio sam u prosjeku vrlo dobar-odličan učenik, ponašanjem svakako, a o ocjenama ne volim govoriti. Bilo je tu pohvala od strane profesora. U prvom razredu osnovne škole sam od svoje učiteljice Spomenke Grabovšek dobio privjesak - zlatnu ribicu, na što sam bio jako ponosan. Znam da će ovo zvučati dosadno, ali u moje vrijeme škola je izgledala drukčije. Više smo poštivali profesore, a možda smo ih se i više bojali, što nije nužno pozitivno.

Da niste profesor geografije čime biste se bavili? Čime se bavite u slobodno vrijeme?

Bio bih automehaničar ili kuhar. Imam motor i dva poni bicikla, crveni i plavi i volim raditi na njima. Obožavam hranu i veliki sam gurman, što se ne vidi na mojoj fit liniji. Žao mi je što ovdje ne mogu nabaviti sve skupe začine koje vidim npr. kod Jamiea Olivera i u sličnim emisijama koje volim gledati, ali trudim se napraviti najbolje od onoga što imam. U slobodno vrijeme još se volim baviti svim tipovima sporta, najviše volim košarku, a volim i nogomet kad skupim dovoljno društva za to. Volim raditi i kod bake u vrtu, pomagati u svinjokoljama... Kad imam vremena, malo sviram gitaru.

Kakvu glazbu slušate?

Najbolju, naravno. Najviše rock osamdesetih, npr. Dire Straits... Volim sve što vole mladi, stvarno imam širok spektar onoga što volim u glazbi, otvoren sam za sve i baš sam muzikalno prase. Volim sve što me dirne, nema veze kojeg je žanra.

Najdraži film?

Vi vjerojatno niste čuli za nijedan od ovih jer volim starije filmove, npr. *Kraljevi mamba*, *Lovac na jelene...*

Životni moto?

Nemam konkretni moto, možda „Živi svaki dan kao da ti je posljednji“. Mislim da je život najveći dar i da ga treba obožavati i cijeliti. Neće uvijek biti lagano, ali treba se veseliti svakom novom danu i uživati u malim stvarima.

Sport ili umjetnost?

Umjetnost sporta!

Čuli smo da sudjelujete u programu prevencije ovisnosti. Recite nam nešto o tome.

Radi se o programu prevencije nasilja i ovisnosti, provodi ga EU, a namijenjen je adolescentima. To je djeci ponekad dosadno, ali mislim da je jako korisno i produktivno. Roditelji su u početku bili skeptični, ali nakon prvog sastanka pozdravili su me pljeskom. Moram priznati da sam bio sretan što sam ih uspio zainteresirati i nadam se da će biti rezultata.

Hvala vam na razgovoru i strpljenju!

Hvala vama!

*Alma Džafić, 8. a,
Emma Kamenski i Matea Perko, 8. c*

Novi u školskoj kuhinji

Dominik Cvetko, kuhar**Možete li nam, za početak, reći nešto o sebi?**

Moje ime je Dominik. Imam 21 godinu, po struci sam kuhar. Nakon završene škole sam radio u nekoliko zagrebačkih restorana i sad sam ovdje.

Budući da je tema ovoga broja kako je biti novi u nekoj sredini, odlučile smo vas pitati kako je raditi u našoj školi?

Odlično je raditi ovdje, sviđa mi se škola. Ekipa je super, a djeca dobra. Naravno, hrana je dobra i zadovoljan sam dosadašnjim radom.

Kada ste otkrili ljubav prema kuhanju?

Kao mali sam često kuhao s mamom i to mi je bilo jako zabavno. Ubrzo sam shvatio da je to ono čime se želim profesionalno baviti. Ne mogu se zamisliti ni u jednom drugom zanimanju.

Postoji li neki vaš specijalitet, neko jelo na koje ste osobito ponosni?

Ne, zasad toga nema. Ipak, nadam se da će se to ostvariti u budućnosti.

Čime se bavite u slobodno vrijeme?

Imam dosta interesa, ali u slobodno vrijeme najviše volim igrati nogomet. Kažu da je u zdravom tijelu zdrav duh, a to je i dobra prilika za malo druženja s prijateljima.

Kakvu glazbu slušate?

Svašta pomalo, volim sve što vole mladi.

A kakve filmove volite?

Najdraži su mi horori.

Hvala vam na strpljenju!

Nema na čemu!

Alma Džafić i Ana Marija Vučemilo, 8.a

Gomenius

Bugari u Hrvatskoj

Nakon mnogo iščekivanja i pripremanja u listopadu 2013. godine našu zemlju i školu posjetila je delegacija iz Bugarske. Delegacija se sastojala od osam učenika, pet profesora i ravnatelja *Osnovne škole sv. Ćirila i Metoda* iz Sofije. Učenici su bili smješteni kod učenika sedmih razreda naše škole. Naši gosti su u Zagreb stigli vlakom u srijedu 16. listopada. Prvo poslijepodne je bilo predviđeno za odmor i upoznavanje s domaćinima.

Četvrtak su proveli u našoj školi i gradu. U devet ujutro naši su koordinatori u predvorju škole pripremili priredbu dobrodošlice.

Tamburaši su izveli himne Bugarske i Hrvatske, ravnateljica je uputila riječ dobrodošlice, nakon čega smo poslušali zbor drugih razreda i dvije recitacije na bugarskom.

Nastavili smo s 3. a i hrvatskim tradicijskim plesovima. Svojim dolaskom priredbu je uvećao predstavnik bugarske nacionalne manjine gospodin Raško Ivanov koji je održao kratak govor. Zatim je Sofija Lončarić otpjevala jednu pjesmu uz gitarsku pratnju profesora Kristijana Sabolčeca. Slijedila je točka gimnastičarki iz drugih i trećih razreda i za kraj, *Oda radosti* u izvedbi tamburaškog orkestra.

Ostatak prijepodneva smo proveli u tri radionice. Prva je bila kreativne prirode s profesoricom Barlek. Izrađivali smo „lažna“ licitarska srca s uzičicom pomoću koje su se mogla nositi kao ogrlice. Neki su to učinili te su ostatak dana ponosno šetali sa svojim radovima oko vrata. Drugu radionicu je vodio profesor Hojsak sa svojim tamburaškim orkestrom. Cilj te radionice je bilo upoznavanje s hrvatskom tradicijskom glazbom i glazbenim instrumentima. Posljednja radionica je bila ogledni sat s petim razredom kod profesorice Bakić. Gosti su bili oduševljeni našom sportskom dvoranom, ali i vještinama pojedinih učenika. Nakon malo odmora kod kuće, poslijepodne smo se sastali kako bismo otišli u razgled grada. Turistički vodič nam je bio profesor Franjč dok je profesorica Cvrtila simultano prevodila na engleski. Razgledavanje smo započeli na Trgu žrtava fašizma. Nastavili smo

do zgrade Hrvatske narodne banke. Poslušali smo kratku povijest tih građevina i krenuli pješice prema Trgu bana Josipa Jelačića. Putem smo zastali u suvenirnici i Krašu odakle su gosti ponijeli uspomene u svoju domovinu. Na Trgu smo bacali novčiće u Manduševac nadajući se da će nam se ostvariti želje. Tu smo mogli poslušati legende o tome kako je Zagreb dobio ime te crtice iz Jelačićevog doba. Nakon razgleda Trga, krenuli smo prema Dolcu. Tamo smo „naletjeli“ na odred Počasne satnije u starinskim odorama koji nas se sve dojmio. Odred je bio susretljiv pa smo uspjeli dobiti nekoliko fotografija s njima. Na žalost, na Dolac smo stigli iza kraja radnog vremena pa ga nismo imali prilike vidjeti u njegovom uobičajenom, živom izdanju. Dok smo se penjali na Gornji grad, zastali smo pokraj prodavaonice kravata. Naravno, to je bila prilika za profesora Franjčica da spomene podrijetlo kravate. Neki bugarski profesori su to znali, dok su drugi ostali iznenađeni.

Kad smo stigli na Gornji grad, prva postaja su bila Kamenita vrata. Čuli smo sve o velikom požaru 1731. i jedinoj slici koja ga je neoštećena preživjela. Prošli smo i najkraćom ulicom u Zagrebu, Krvavim mostom. Ulica se nalazi na mjestu nekadašnjeg mosta ispod kojeg je tekao potok Medveščak. Most je bio poprište brojnih sukoba između Kaptola i Gradeca, dva naselja iz kojih je nastao današnji Zagreb. Legenda kaže da je most bio toliko prekriven krvlju da se prvotna boja više nije ni vidjela. Tada, već pri kraju razgleda, stigli

smo na Markov trg. Iako su se svima svidjeli mozaici na Crkvi sv. Marka, gostima je pažnju privukla ploča s natpisom *Ulica sv. Ćirila i Metoda*. Naravno, glagoljaška tradicija nam je bila nešto zajedničko, a i njihova je škola nosila ime ova dva sveca. Izvana smo pogledali grkokatoličku Crkvu sv. Ćirila i Metoda te produžili prema Trgu Katarine Zrinske.

VI. gimnazija, u kojoj predaje profesor Franjić je najstarija gimnazija u ovom dijelu Europe. Osnovani su je isusovci, isto kao i Crkvu sv. Katarine koja se nalazi na istom trgu kao gimnazija. Za sam kraj našeg obilaska ostavili smo dragulj - Zagrebačku katedralu. Poslušali smo posljednju povijesnu crticu za taj dan i otišli kućama naspavati se jer nas je sutradan čekalo rano ustajanje i polazak za Kraljevicu.

U petak smo se sastali pred školom u cik zore. Ukrcali smo se u autobus i krenuli prema Kraljevici. Izašli smo pred Nacionalnim centrom za tehničku kulturu. Kad smo ušli i poslušali uvodno predavanje, mogli smo

pretpostaviti da će cijeli dan biti u znaku glagoljice. Za prijedodne je bila isplanirana još jedna radionica - ovaj put tehnička. Zadatak je bio izraditi sat,

ali umjesto arapskih brojeva koristili smo glagoljičke. U prvoj fazi je trebalo ispiliti brojeve i zalijepiti ih na ploču. Poslije toga smo ugrađivali satne mehanizme, a u završnoj fazi svatko je davao osobni pečat svom satu bojama i uzorcima. U kreativnoj radionici nam je prošlo cijelo prijedodne. Nakon ručka i

malo slobodnog vremena krenuli smo prema Baški.

U Baški smo razgledali poznatu Bašćansku stazu glagoljice. Staza se sastoji od kamenih skulptura u obliku glagoljičkih slova, a neke su zaista impozantne veličine. Položaj svake skulpture je pomno osmišljen i simboličan. Projektu su pridonijeli mnogi poznati hrvatski kipari. Na žalost, zbog manjka vremena nismo stigli pogledati sve skulpture, već samo nekoliko poznatijih. Kad smo prošli stazu, stigli smo do Jurandvora. Jurandvor je poznat po Crkvi sv. Lucije u kojoj je pronađena Bašćanska ploča. Ploča ima veliku važnost kao najvažniji povijesni izvor za povijest hrvatskog naroda, jezika i razvitak hrvatske glagoljice. U Crkvi smo pogledali prezentaciju o povijesti Bašćanske ploče i Jurandvora.

Poslije obilaska Jurandvora, zaputili smo se prema Veloj plaži. Dva slobodna sata na plaži neki su proveli uz kavu i slastice, dok su se oni hrabriji

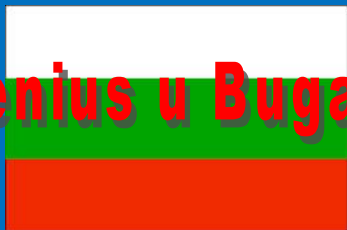
okupali. Nakon toga, već je padao mrak i bilo je vrijeme da krenemo prema našem hostelu u Selcu. Kad smo stigli u Selce, još nije bilo kasno i naravno, nitko nije bio umoran pa smo odlučili još malo prošetati po centru.

U subotu ujutro smo se odjavili iz hostela i krenuli prema našoj završnoj destinaciji - Plitvičkim jezerima. Iako smo uspjeli vidjeti samo manji dio ovog čuda prirode, za većinu je to stvarno bilo čudo. Veliki slap je bio najveća atrakcija tako da će naša zajednička fotografija ispod njega za neke vjerojatno postati antologijska.

S Plitvica smo krenuli poslijepodne, tako da smo u Zagrebu bili već predvečer. Za naše goste to je bila posljednja noć u Zagrebu. Ujutro su ih njihovi domaćini ispratili na Glavni kolodvor i rekli im doviđenja do studenog - kad je bio red na naše učenike da posjete Bugarsku.

Comenius u Bugarskoj

U sklopu Comenius projekta ove školske godine šest učenika i tri učitelja naše škole posjetili su Bugarsku. Program namijenjen učiteljima je u nekim dijelovima bio različit od programa za učenike.

U Sofiju smo doputovali zrakoplovom preko Beča u srijedu, 13. studenog. U zračnoj luci su nas dočekali naši domaćini. Učenici su bili smješteni u obiteljima učenika Osnovne škole Svetog Ćirila i Metoda u Losenu, najvećem bugarskom selu u blizini Sofije, a učitelji u hotelu „Expo“ u Sofiji.

U četvrtak ujutro svi smo se okupili u školi na priredbi dobrodošlice. Obišli smo školu koja je prilično stara. U prigodno uređenim učionicama učenici su za svaku zemlju pripremili kratak program. Uočili smo zanimljiv detalj – učenici koji ne vježbaju TZK u dvorani mogu koristiti malu teretanu u prostoru ispred dvorane. Ocjene su od 2 (najslabiji uspjeh) do 6 (najbolji uspjeh). U školama se nose školske uniforme, ali ih nemaju svi razredi zbog slabih financijskih prilika pa se one postupno uvode.

Zatim smo obišli dječji vrtić u neposrednoj blizini škole koji nas je impresionirao uređenošću. Svaka vrtićka grupa ima suvremeno uređen prostor za

dnevni boravak uz koji se nalazi prostor za hranjenje i prostor za spavanje. Osim toga, imaju nekoliko tematski uređenih prostorija: promet, vatrogasci, eko-kutak ...

Nakon Comenius sastanka tijekom kojeg smo evaluirali prethodno odrađenu aktivnost „Dance with me“ i dogovarali sljedeću, uputili smo se u Muzej minerala u kojem su izloženi neki od najvećih primjeraka pronađenih u Brazilu i na drugim lokacijama.

Petak je bio najnaporniji dan. Uputili smo se na Bugarsko sveučilište u Sofiji koje je taj dan bilo blokirano zbog studentskih demonstracija. Ondje nas je dočekala i pozdravila dekanica Učiteljskog fakulteta.

Prisustvovali smo predavanju prof. Snezhane Yanakieve na temu „Profesija učitelja u

Bugarskoj – problemi i perspektive“.

Potom su koordinatori svih zemalja-učesnica u projektu prezentirali probleme s kojima se susreću u svom radu te smo zaključili da unatoč različitostima, svi imamo velik broj istih ili sličnih poteškoća.

Obišli smo središte Sofije te prisustvovali smjeni straže ispred predsjedničke palače. U dvorišnom dijelu je smještena najstarija sačuvana crkva svetog Georgija (4.st.). Razgledali smo Crkvu svete Sofije i veličanstvenu katedralu Aleksandra Nevskog. Izgrađena je 1912. na najvišoj

tadašnjoj točki Sofije. U nju stane 5000 ljudi, a ukrašena je s 82 ikone i 273 freske. Posjetili smo Nacionalni povijesni muzej koji je od 2000.g smješten. u nekadašnjoj predsjedničkoj palači i naučili mnogo o povijesti Bugarske. Sljedeća destinacija je bio Muzej zvona (bug. Kambanite) na

otvorenom, u podnožju planine Vitoš, koji je jedinstven u Europi – obuhvaća 135 zvona iz gotovo svih dijelova svijeta. Na žalost, zvona iz Hrvatske nema; pronašli smo samo zvono iz bivše Jugoslavije. Dan smo završili s učenicima, zaposlenicima škole i velikim brojem roditelja u Domu Crvenog križa večerom i bogatim kulturnim programom u kojem smo i sami sudjelovali učeći bugarske tradicionalne plesove.

Sofija je glavni grad Bugarske od 1879. Ima oko milijun i po stanovnika, od kojih su najbrojniji Bugari, zatim Romi, Turci, Armenci, Rusi i Grci. U prošlosti se nazivala Serdika, a taj naziv ćete uočiti na mnogim mjestima u gradu. Uz predivne građevine, velike trgove i veličanstvenu katedralu impresionirale su me izuzetno čiste ulice prepune ljudi i sofijski metro.

U potpunosti je pušten u promet 2012., ima 42 postaje u duljini 30 km. To je zasigurno najljepši i najčišći metro koji sam do sada vidjela.

Subotu smo proveli u razgledavanju Plovdiva, drugog grada po veličini i jednog od najstarijih europskih naselja – datira iz vremena Troje i Mikene. Zovu ga i „gradom na sedam brežuljaka“.

Na jednom od njih je odlično sačuvano Rimsko kazalište. Stari dio Plovdiva ima specifičnu, ali vrlo lijepu arhitekturu. Na povratku popeli smo se na staru Rilsku planinu (gdje se krije i Musala – najviši vrh Balkanskog poluotoka) i obišli Samostan svetog Ivana Rilskog (10.st.).

U nedjelju, 17. studenog, vratili smo se u Zagreb prepuni dojmova i nezaboravnih iskustava.

Mobilnosti unutar projekta omogućile su nam razmjenu iskustava s kolegama iz Europe, ali i mogućnost posjeta škola i vrtića te upoznavanje s njihovim uvjetima i načinima rada. Uz bogat i odlično pripremljen program obogatili smo svoje znanje o kulturi, tradiciji i povijesti Bugarske.

Željka Zagorac, uč.

Naši učenici u Bugarskoj

Učenici naše škole koji su posjetili Bugarsku u sklopu projekta Comenius iznijeli su svoje dojmove u nekoliko intervjua. Razgovori su nastali u okviru Projektne grupe iz engleskog jezika koju vodi prof. Romana Šimunić Cvrtila

Natalie Dech, 7.b

Što si znala o Bugarskoj prije nego što si posjetila tu zemlju?

Nisam znala puno, no budući da su Bugari prvo posjetili Hrvatsku (nas), upoznali su nas s jezikom i nekim običajima.

Jesu li Bugari gostoljubivi domaćini?

Jesu, vrlo su gostoljubivi i u kuhinji uvijek svega ima na pretek.

Razlikuju li se bugarski običaji od hrvatskih?

Da, svaka država ima svoju tradiciju i nešto što ih čini posebnima. Oni cijene svoje plesove, hranu, vjeru ... Sve po čemu su poznati.

Koji si dojam stekla o Bugarskoj kao državi?

Stekla sam dojam da je to jedna lijepa država s još ljepšim stanovnicima. Iako možda politički nisu najstabilniji, među njima uvijek vlada sreća.

Što ti je bilo najljepše u Bugarskoj?

Sve je bilo lijepo, no kao najljepše bih možda izdvojila ljude koje sam tamo upoznala i koje ću uvijek pamti.

Koje ste sve znamenitosti obišli?

Obišli smo središte glavnog grada Sofije. Crkve, spomenike, građevine ... Stari i novi dio drugog najvećeg grada – Plovdiva.

Kako ste se sporazumijevali s obiteljima koje su vas ugostile? Znaju li engleski jezik?

Mi smo imali sreće jer su djevojčica koja nas je ugostila i njezina majka znale vrlo dobro engleski, no postoje velike sličnosti između bugarskog i hrvatskog jezika. Izdvojila bih i koliko je naše poznavanje engleskog jezika puno, puno veće od njihovog. Kod njih čak ni profesori ne znaju engleski jezik.

Ispričaj nam neku anegdotu koja se dogodila u Bugarskoj.

Posjetili smo i jedan od shopping centara u Bugarskoj. Pri izlasku iz njega zapeli smo u gužvi automobila u garaži. Čekali smo 15 minuta u autu, a nismo se ni pomaknuli s mjesta. Odlučili smo ostati u shopping centru dok se gužva ne raščisti.

Želiš li ponovno posjetiti Bugarsku?

Da, jako bih to željela i učinit ću sve da se ta moja želja i ostvari. Bugarska kao država će zauvijek imati posebno mjesto u mom srcu.

Lucija Mandić, 7.b

Kristina Sekalec, 7.b

Što misliš o bugarskoj hrani?

Svidjela mi se, ali zbog prevelikog izbora nisam znala što bih prvo probala.

Jesi li probala neka njihova tradicionalna jela?

Probala sam njihovu tradicionalnu hladnu juhu od jogurta i svježih krastavaca i jako mi se svidjela.

Imaju li Bugari neke običaje u vezi posluživanja jela?

Da, npr. salata se poslužuje prva, a glavno jelo nakon nje. Osim toga, poslužuju velike količine hrane. Mislim da je to zbog toga što su htjeli da

se osjećamo dobrodošlo i da budemo siti.

Što si najčešće pila?

Najčešće sam pila sokove i vodu, a ujutro smo dobivali velike tetrapake voćnog jogurta.

Iva Brbot, 7.b

Luka Ore, 7.a

Kada si bio u zračnoj luci u Zagrebu i spremao se poletjeti za Bugarsku, kako si se osjećao, o čemu si razmišljao?

Bio sam jako uzbuđen. Razmišljao sam kako ćemo se tamo snaći, što ćemo sve vidjeti i jedva sam čekao da krenemo na put.

Je li ti to bilo prvo putovanje avionom?

Da, to mi je bio prvi put.

Kako si se osjećao tijekom leta?

Osjećao sam se odlično, uzbuđeno, ali nimalo prestrašeno.

Koliko je let trajao?

Putovali smo iz Zagreba za Beč 45 minuta, a iz Beča za Sofiju sat i 25 minuta.

Što se događalo nakon dolaska u Sofiju?

Kada smo tamo došli, dočekali su nas prijatelji koje smo upoznali kad su bili nama u posjetu. Pozdravili smo se s našim profesorima i svatko je otišao s obitelji koja će nam biti domaćini tijekom boravka. Bile su tri obitelji, a svaka je ugostila po dvoje gostiju.

Na povratku je bilo problema u zračnoj luci?

Pa, pozdravili smo se s prijateljima i njihovim roditeljima, krenuli prema sigurnosnim sustavima i tamo smo se malo zadržali. Imao sam problema zato što su mi prvo provjeravali naprtnjaču u kojoj sam imao kapi za nos, tablete, deo sprej pa su mi to prvo oduzeli da provjere, a onda vratili. Bili su vrlo strogi i temeljiti.

Kako si se osjećao pri kraju leta za Zagreb?

Pa, osjećao sam se sretno što ću doći u Zagreb. Kada smo stigli, dočekali su nas roditelji, ali imali smo opet mali problem. Naime, prtljaga nam nije došla odmah; čekali smo je nekih 10 minuta dok se na pokretnoj traci vrtjela torba na kojoj je pisalo „Portugal“. Napokon je profesorica tjelesnog uočila prtljagu pa smo mogli krenuti.

Marta Granić, 7.a

Miran Grgić, 7.b

Gdje ste bili smješteni u Bugarskoj?

Bili smo smješteni u obiteljima učenika u najvećem bugarskom selu Lozenu koje se nalazi pored glavnog grada Sofije.

Kako ste se sporazumijevali s obiteljima?

S obzirom da engleski jezik nisu dobro poznavali, većinu vremena smo pričali na hrvatskom jeziku.

S kim si bio smješten u obitelji?

Bio sam smješten sa svojim prijateljem Lukom.

Je li ti se svidio smještaj?

Da, svidio mi se.

Što ste radili u slobodno vrijeme?

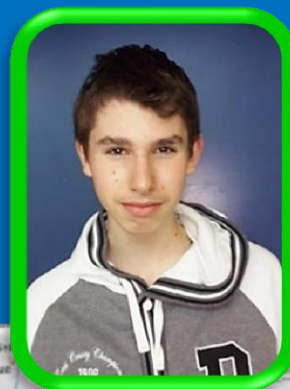
Družili smo se s domaćinima.

Jesi li ostao u kontaktu s ljudima koje si tamo upoznao?

Da!

Bi li se htio vratiti u Bugarsku?

Naravno, Bugarska mi se jako svidjela.

Nika Palec, 7.a

Comenius u Poljskoj

U društvu kolega Tihomira Hojsaka i Kristijana Sabolčeca krenuo sam 12. ožujka 2014. na put u Poljsku. Putovanje je bilo organizirano u sklopu Comenius projekta, a domaćin nam je bila OŠ „Arka Božek“ u mjestu Rydltowy. Iz zagrebačke zračne luke

smo najprije letjeli u Beč. Nakon presjedanja u Beču krenuli smo u Krakow gdje smo stigli oko 22 sata. Tamo je nas dočekaio vozač hotela i odveo nas u Rybnik, u hotel „Rinkowy“, gdje smo stigli oko ponoći. Sastanak Comenius grupe održan je u predvorju hotela sutra ujutro. Krenuli smo u školu gdje su naši domaćini priredili prigodni program i obilazak. Nakon ručka smo

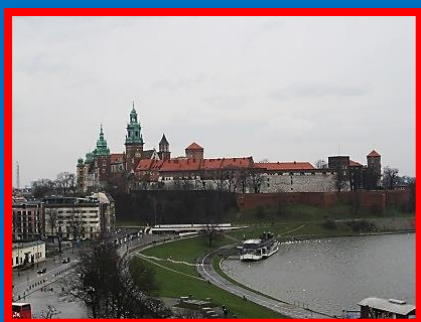
se autobusom odvezli u mjesto Żywiec gdje smo posjetili pivovaru i muzej pivarstva. Večerali smo u restoranu

pivovare. U hotel smo se vratili oko ponoći. Sutra ujutro održan je u hotelu službeni sastanak svih koordinatora Comenius projekta. Nakon sastanka smo autobusom krenuli u Auschwitz gdje je razgled trajao do 17 sati. To je bilo izuzetno potresno i, za mene kao profesora povijesti, dragocjeno iskustvo. Nakon toga uslijedila je svečana večera s učenicima i roditeljima domaćinima u restoranu u blizini OŠ „Arka Božek“. Sljedećeg dana

krenuli smo u Wieliczku gdje smo posjetili rudnike soli iz

srednjeg vijeka. Oduševila nas je kapelica isklesana iz soli u dubinama rudnika. Poslije podne razgledali smo Krakow i njegove znamenitosti (dvorac Wawel, katedralu, interaktivni muzej ispod glavnog trga, itd). Posljednju noć proveli smo u hotelu „Kazimierz“ u Krakowu. U 15 i 30 krenuli smo avionom iz Krakowa i preko Beča doputovali u Zagreb oko 21 sat. Uistinu prekrasno putovanje s kojega ćemo još dugo prepričavati dojmove.

*Tekst: Aleksandar Franjić, prof.
Fotografije: Kristijan Sabolčec, prof.*

Moje putovanje u Škotsku

U travnju ove godine imala sam priliku otputovati na svoje Comenius stručno usavršavanje u Škotsku, u Dunfermline; bivšu prijestolnicu Škotske s oko 60 000 stanovnika. Osim što je Dunfermline zanimljiv i „mračan“ na svoj osobit način ovaj gradić je i glavni grad Kingdom of Fife, antičkog

kraljevstva koje se odlikuje predivnim krajolikom i obalom rijeke Firth of Forth, pješčanim i kamenim plažama, te prekrasnim selima i gradićima.

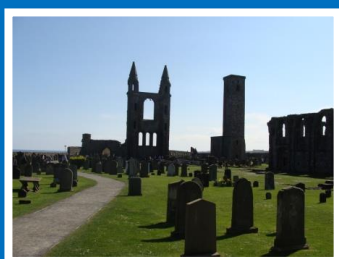
Što reći o Škotskoj? Zapravo, ne znam od kuda početi.

Ako ste ikad posjetili Irsku i zavoljeli je, onda ćete zasigurno biti oduševljeni i Škotskom. Naime, uspoređujući ove dvije države bilo bi vrlo teško povući geografsku granicu s obzirom da su krajolik, biljke i općenito priroda potpuno isti. Međutim, različit izgovor Iraca i Škota svjedoči o postojanju jezične barijere i

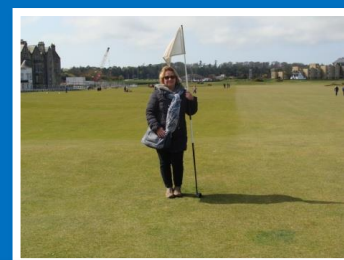
različitih stilova života.

Moja škotska avantura počinje slijetanjem na Edinburški aerodrom od kojeg je Dunfermline udaljen tek nekih 45 minuta vožnje autobusom. U Dunfermlinu sam zajedno s kolegicom iz Poljske bila smještena u škotskoj obitelji te na taj način još bolje upoznala škotski stil života i običaje.

Posjetila sam i St. Andrews, najljepše turističko mjesto na obali, poznato po igranju golfa i najstarijem golf terenu na svijetu. Naime ideja o golfu kao sportu potječe upravo iz ovog mjesta.

Posjet Glasgowu, najvećem gradu Škotske (oko 600 000 stanovnika) pamtit ću po rijeci Clyde, shoppingu u ulici Buchanan koja obiluje mnoštvom dućana i robnih kuća. Glasgow je inače industrijski grad koji se razvio u kulturno

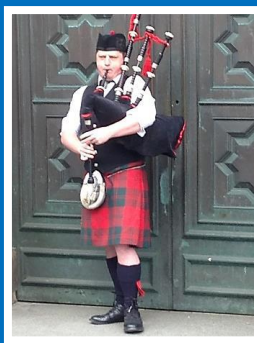
i poslovno sjedište Škotske.

Glavni grad Edinburg je potpuna suprotnost Glasgowu. On je grad kontrasta između starog i novog, razdvojenih ulicom Princess. Malo poviše nje nalazi se predivan St. Andrews park i George Street s dizajnerskim dućanima te

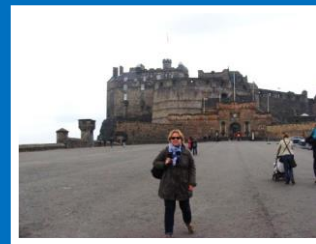

restoranom „Jamie's Italian“. No povijesni dio grada s antičkim zgradama, parkovima i vrtovima zaslužuje svu moguću pažnju.

Edinburški dvorac na vrhu brda dočarava nam antičku kraljevsku povijest grada, Royal Mile ulica povezuje dvorac s Hollyroodhouse palačom (službena rezidencija kraljice Elizabete II) i škotskim parlamentom (impresivna građevina završena 2004.) čijoj gradnji je prethodio referendum 1997. godine kojim su Škoti odlučili imati svoj parlament, neovisan od ostatka Ujedinjenog Kraljevstva.

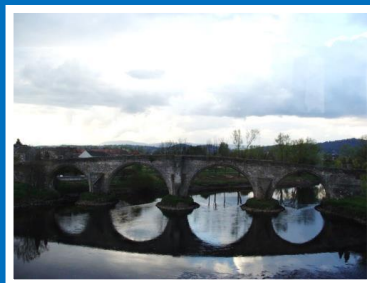
Ova priča ima i svoj nastavak u vidu referenduma raspisanog za rujan 2014.g. kojim će se Škoti izjasniti žele li se osamostaliti i izdvojiti u neovisnu državu. Pokraj novog Škotskog parlamenta kojeg je projektirao španjolski arhitekt Enrice Mirales nalazi se Arthur's seat; odnosno ogromna litica na čijem vrhu možete

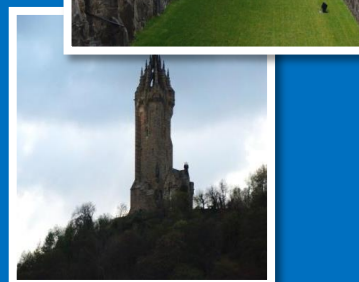
uživati u predivnom pogledu na cijeli grad i regiju.

Edinburg me impresionirao kao ni jedan grad do sada. Naime, imala sam osjećaj da živim u nekom drugom vremenu, zajedno s Harryjem Potterom ili kraljem Arthurom.

Moje sljedeće iznenađenje bio je odlazak u Stirling castle, kraljevsku palaču u kojoj je Mary Queen of Scots provela svoje djetinjstvo. Pogledate li u

smjeru istoka vidjet ćete Wallace monument, odnosno spomenik Williamu Wallaceu, škotskom heroju iz 13. stoljeća koji je pobijedio englesku vojsku u bitci kod Stirlinškog mosta (2 300 Škota protiv 10 000 Engleza). Ovog škotskog junaka je u filmu Braveheart utjelovio Mel Gibson.

Mogla bih vam još mnogo toga ispričati o Škotskoj koja je zaista predivna, a i nadam se da će moj posjet regiji Highlands (Loch Ness) biti moj sljedeći pothvat i avantura.

Što još reći; haggis – nacionalno jelo ili volite ili ne, ali ga je definitivno najbolje jesti ako ne znate koji su mu sastojci. Škotski whiskey i pivo imaju također svoju priču, ali o tome nekom drugom zgodom. Gajde, klanovi i tartani te Škoti u kiltovima dočaravaju specifičnu kulturu i povijest ovog naroda.

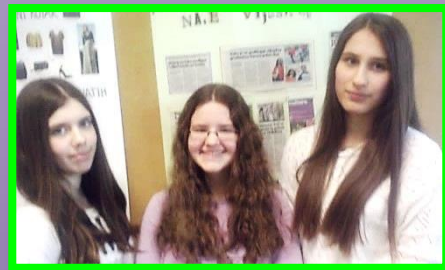
Nadam se da ćete i vi biti u prilici jednom posjetiti Škotsku i doživjeti ju na svoj način!

Romana Šimunić Cvrtila, prof.

Osmašice savjetuju

Mudre i susretljive učenice osmih razreda Alma Džafić, Emma Kamenski te Matea Perko pomažu savjetima mlađim učenicima. Pročitajte njihove odgovore na pitanja o problemima u učenju, odnosima s vršnjacima, roditeljima, nastavnicima...

Moji roditelji me uvijek tjeraju da pišem zadaću kad se odmaram, a ja mislim da zadaća neće drugačije izgledati ako ju napišem nekoliko sati kasnije, kada se odmorim. Trebam li poslušati roditelje?

Savjete roditelja svakako treba poslušati i uvažiti. Osim toga, roditeljima treba dokazati da sami možete odlučivati o stvarima poput organizacije svoga vremena. Ali, na greškama se uči. Tako ćete nakon što nekoliko puta odgodite nešto za posljednji trenutak i sami uvidjeti da to nije najbolje rješenje. Odmaranje je puno učinkovitije ako ne morate misliti na to kakve vas obaveze čekaju. U odnosima s roditeljima je najvažniji razgovor i međusobno uvažavanje.

Kako se koncentrirati na učenje ako mi koncentracija pada već nakon 15-20 minuta?

Do kraja osnovne škole važno je shvatiti koji način učenja vama najviše odgovara. Netko najbolje uči slušanjem, a netko čitanjem i gledanjem. Tu vam od velike pomoći može biti internet. Kome odgovara učenje slušanjem, može naći poučne i zanimljive

video materijale na YouTubeu. Mnemotehnike su također jako korisne. Ako vam je učenje čitanjem i gledanjem jednostavnije, koristite umne mape, vremenske crte, različite boje, materijale s interneta ...

Na kraju, najvažnije je učiti s razumijevanjem.

Kako održavati ravnotežu između učenja i ostalih aktivnosti?

Učenje i školske obaveze treba uvijek staviti na prvo mjesto i njima prilagođavati sve ostale aktivnosti. Organizacija vremena je najvažnija. Ako redovito učite, neće vam trebati toliko vremena i neće vam biti toliko naporno. Ako vam je teško napamet isplanirati cijeli dan, uzmite rokovnik i upisujte svoj raspored u

njega.

Što mislite o odnosima profesora i učenika?

Odnos profesora i učenika ovisi o više stvari. Način rada profesora je također vrlo važan, ali mi kao učenici možemo samo sebe mijenjati i prilagođavati. Moramo pokušati promijeniti svoj pogled na profesora, moramo znati da se ne može prilagoditi svakoj osobi u razredu. Svojim ponašanjem i znanjem sami izgrađujemo odnos s profesorom. Neki profesori cijene urednu bilježnicu, neki dodatne projekte, plakate i sl. Ali svaki, bez iznimke, cijeni uzorno i pristojno ponašanje. Ako mislite da vas profesor iz nekog razloga ne voli pokušajte otvoreno razgovarati s njim. To će ga možda potaknuti da i sam razmisli koliko su njegovi postupci opravdani. Naposljetku, ako stvarno postoji neki problem i ako mislite da vas profesor namjerno zakida za zasluženu ocjenu, obratite se pedagogu ili drugoj osobi od povjerenja.

Koji je ključ uspjeha u predmetima poput likovnog ili tjelesnog ako ne znam crtati ili nemam dobru kondiciju?

Ključ je u trudu. Profesor nikad neće previdjeti vaš trud i zalaganje čak iako vaše sposobnosti nisu idealne. Konkretno, kod likovnog, bitno je nositi pribor i ako ne uspijevate završiti rad dolaziti na likovnu grupu. Također, pazite da vam je

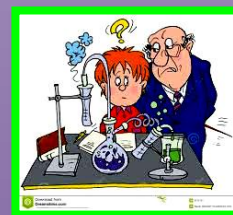
bilježnica potpuna i uredna što će profesor cijeniti. Kod tjelesnog je slična situacija.

Najvažnije je redovito trenirati i nositi opremu. Ako se budete trudili i radili, nećete samo porasti u očima profesora, već ćete stvarno ostvarivati bolje rezultate. Bez obzira na to koliki će biti ti rezultati, napredak je ono što je zaista bitno.

Kako će nam biti u sedmom razredu? Jesu li kemija i fizika teški predmeti?

Već ste se susretali s novim predmetima i uvjerali se da ništa nije toliko teško. Krenut ćete od samih osnova i imat ćete dovoljno vremena da se prilagodite. Nekima će ti predmeti ići bolje, a nekima lošije, ali kod profesora neće biti nikakvih problema ako budete pristojni i trudite se.

Iako imam još 3 godine do polaska u srednju školu, stalno razmišljam što bih radila u budućnosti i koji je posao najbolji za mene. Kako odlučiti?

Sigurno već imaš neke sklonosti prema određenim predmetima. Ako budeš upisala gimnaziju, rok za odabir zanimanja ti se znatno produžuje. U osmom razredu školska pedagoginja provodi program profesionalne orijentacije što je jako korisno za nekoga tko još nije odlučio kakvim se zanimanjem želi baviti. Kada u sedmom razredu dobiješ još predmeta, imat ćeš jasniju sliku o tome što te zanima. Sve u svemu, imaš još dovoljno vremena za tu važnu odluku.

Kad odgovaram pred razredom imam tremu i zbunim se. Kako da se riješim te treme?

Važno je kakvo je ozračje u razredu. Svima je u interesu da odnosi u razredu budu dobri. Nitko se ne bi trebao osjećati loše pred drugom djecom iz razreda. Svi ste jednako vrijedni i ako netko nešto ne zna, nemojte ga osuđivati, već ga podržite.

Kako znati tko ti je pravi prijatelj, a tko nije? Što napraviti ako ti se netko ruga ili te vrijeđa?

Prave prijatelje je teško naći i u početku ćete se vjerojatno nekoliko puta opeći. Ali, to je normalan dio odrastanja i na taj način ćete steći potrebno iskustvo. Kad nađete pravog prijatelja, s njim ćete lako naći zajednički jezik. Ako ti se netko ruga, to više govori o njemu, nego o tebi. Mišljenje takvih osoba neka vam ne bude važno, nemojte sve primati srcu.

Ako se posvađam s dobrim prijateljem što da učinim?

Nemoj ništa pokušavati riješiti usijane glave, nego pričekaj da se malo smiriš. U ljutnji govorimo stvari koje možemo kasnije zažaliti. S prijateljem treba otvoreno razgovarati i pokušati raščistiti sve probleme. Nakon tih svađa vaše će prijateljstvo biti još jače i stabilnije nego prije.

Prvašići o budućem zanimanju

Htjela bih postati veterinarka zato što volim pomagati životinjama.

Bogdana Budja, 1.b

Htio bih biti učitelj jer su učitelji pametni.

Marko Đugum, 1.b

Ja bih bila učiteljica kako bih mogla ispravljati i pitati za zadaće.

Maja Ilić, 1.b

Htio bih biti nogometaš jer je nogomet najbolji sport.

Dario Kristić, 1.b

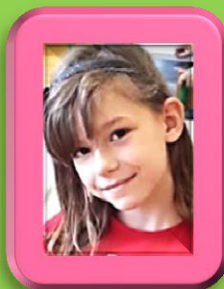
Ja bih htio postati policajac jer bih htio hvatati lopove.

Marin Marić, 1.b

Ja bih htjela biti rokerica i svirati gitaru zato što volim takvu glazbu.

Lorena Požgajčić, 1.b

Volio bih biti građevinar jer mi se to sviđa.

Tonči Škegro, 1.b

Htjela bih biti liječnica za trudnice jer volim bebe.

Rawaa Yassin, 1.b

Ja bih htio biti vatrogasac zato što volim puštati vodu.

Nikola Matek, 1.a

Ja bih volio biti tajni agent da lovim lopove.
Patrik Martinovski, 1a

Voljela bih biti učiteljica engleskog jezika, a htjela bih biti i dama jer volim haljine.

Helena Lučev, 1.a

Htio bih biti kemičar jer volim kemikalije.
Fabijan Dragela, 1.a

Želio bih biti privatni detektiv jer volim istraživati.

Viktor Kobeščak, 1.a

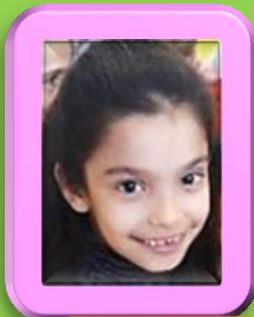
Ja bih htio biti kung fu majstor zato što volim pokrete i poteze.
Jakov Radović, 1.a

Htio bih biti električar jer volim struju.

Nikola Martinović, 1.a

Htjela bih biti dreserka pasa jer volim pse.
Vita Škiljo, 1.a

Voljela bih učiteljica glazbenog jer volim glazbeni.

Ena Čičovački, 1.a

Ja bih htjela biti zubarica jer volim zube.
Matea Katić, 1.a

Jamilah Yassin i Ines Kljajić, 6.b

Što prolazi, a što ne?

Pitali smo osmaše i evo što su nam odgovorili na sljedeća pitanja:

1. Koje osobine treba imati cura/dečko da bi vam se svidjela/svidio?
2. Koje osobine nipošto ne treba imati?

1. Lijepa, pametna, zanimljiva.
2. Dosadna, sebična, bahata.

Bruno Ivan Fatić, 8.c

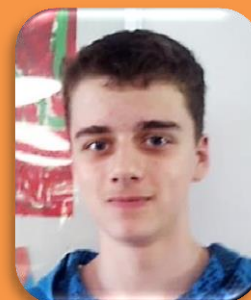

1. Dobra u duši, pristojna, plava kosa, lijepe oči, zna kuhati, zgodna, slatka i navija za Dinamo.
2. Bahata, arogantna, neinteligentna i dosadna.

Alen Puček, 8.b

1. Poštena, dobra, sa smislom za humor, prihvaća me kakav jesam, voli Dalmaciju, zna čistiti i kuhati.
2. Zla, nasilna, lažljiva, nevjerna, nepoštena, tjera me kuhati i čistiti.

Karlo Čavlina, 8.b

1. Lijepa, pametna, dobroćudna, zna čuvati tajne.
2. Neprivlačna, neinteligentna, nevjerna.

Luka Rimac, 8.b

1. Pravi muškarac, iskren.
2. Nevjeran i ljubomoran.

Tihana Pisk, 8.b

1. Privlačna i pametna.
2. Suprotno od privlačna, bahata i egocentrična.

Krešimir Gnjiđić, 8.a

1. Odan, nesebičan, skroman, pažljiv i poštuje me.
2. Sebičan, bahat i škrt.

Lea Mateljak, 8.b

1. Iskrena, zabavna, pametna (i lijepa, po mogućnosti).
 2. Bezobrazna, lažljiva, koristoljubiva.
- Zvonimir Šimić, 8.a**

1. Iskren, drag, i spreman pomoći.
2. Bezobrazan, umišljen, prevrtljiv.

Lucija Jambrošić, 8.a

1. Brižan, pravi prijatelj na kojeg uvijek mogu računati.
 2. Bezobrazan, dvoličan, prevrtljiv.
- Ana Kahlić, 8.a**

1. Lijepa, tamnije puti, pametna, simpatična, dobra i zabavna.
2. Bahata, egocentrična i neinteligentna.

Ivan Grgurić, 8.a

1. Vjerna, lijepa, bogata, povjerljiva.
 2. Nevjerna, neprivlačna, siromašna.
- Vedran Kraljević, 8.b**

1. Zgodna, dobra u duši, pametna, zabavna i druželjubiva.
2. Dosadna, neprijateljski raspoložena, zlobna.

Luka Altić, 8.c

Laura Martinez i Tena Puščenik, 8.a

Literarni & Likovni

Buđenje proljeća

Proljeće je stiglo!

Nebo je postalo modrije nego prije. Puževi su ispuzali na zelenu travu. Žabe su doskakutale na lopoče. Selice se vraćaju s juga i crkuću veseli poj. Visibabe vise nad travom. Zvončići zvone svojim glavicama. Medvjedi se teškom mukom podižu iz toplih postelja. Rode prave nova gnijezda. Drveće je dobilo novo zeleno ruho.

Pijetao budi ljude i kokice. Pčelice zuje i oprasuju cvjetove. Vrabac i slavuj zajedno sa zečićima plešu i pjevaju. Po cijelom gaju odjekuje dječji smijeh. Trešnje cvatu. Tratinčice prave šumski proljetni

festival. Svi su na proljeće veseli i sretni. Slikari u prirodi slikaju nebo, lišće, drveće i sve ostalo što se u njoj može vidjeti. Lane koje se tek rodilo pošlo je istraživati prirodu. Varljivo sunce osvjetljava veseli životinjski svijet. Procvali su jaglaci, makovi, šafrani i ostali proljetni glasnici. Vjetrić lagano puše i proljetne čestitke piše: igrajte se, radujte se, proljeće je stiglo!

Sretan sam i radostan što je konačno došlo proljeće nakon duge i hladne zime.

Matej Mlinarić, 3.a

Leona Lukić, 3.a

Travanj

Sunčevo toplo oko diglo je iz zemlje tisuću cvjetova

Proljeće se budi, magnolija pjeva
Rađaju se mačići, listovi pupaju
Ljudi trpe proljetni umor,
al' sunčani travanj razbit će jad.

Andro Ljubišić, 6.b

Naila Rakanović, 2.a

Dom

Irma Aganović, 3.a

Od modrog mora
do bijelog krša
Od bistrih jezera
do zelenih šuma.
Hladne su naše planine,
zelene su naše doline
Crvena je naša zemlja,
plavo je naše nebo.

Andro Ljubišić, 6.b

Naši otoci

Stoje u moru ko' divovi,
prekriveni zelenim šumama i bijelim kršem
Ko' biseri razbacani po modrom baršunu –
moru,
a moćni valovi razbijaju se o njihove hridi.
Sanjare slušajući priče mora o dalekim
svjetovima
i golemim bogatstvima koja se kriju
preko nepreglednog plavetnila mora.

Andro Ljubišić, 6.b

Paula Škrlec, 3.a

Rafaela Radaković, 3.a

Ljetno popodne

Ljetno popodne čista je radost
Toplina više nije tako jaka,
večer je na vidiku
Blago sunce izmami ljude iz kuća
Smijeh i radost vladaju,
Početak je kraja dana.

Andro Ljubišić, 6.b

Noć

Sunce se spušta, noć se bliži.
Utihnuli arapski fenjeri otmjenog tirkiza,
Procvjetalo je noćno nebo zvijezdama.
Najveći noćni biser Mjesec
sjaji svojom ljepotom na noćnom nebu.

Andro Ljubišić, 6.b

Magdalena Mandić, 2.c

Moja staza

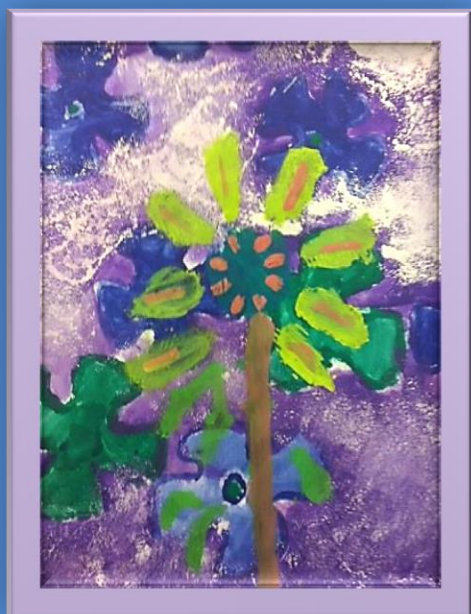
Moja staza je pjeskovita, glatka, ali i trnovita. Život nam dozvoljava da sami kreiramo svoj put i svoju stazu. Svi imamo poziv koji nas vodi do cilja, ali put do njega biramo sami.

U početku o našem životu odlučuju roditelji. Blago nas usmjeravaju na naš put, vode nas k samostalnosti. Ja se sada nalazim u razdoblju kada sama počinjem odlučivati, polako se odmičem od snova svojih roditelja i pokušavam samostalno živjeti svoj život i svoje snove. Ucrtavam svoj cilj i zamišljam stazu do njega. Svakim satom, iz dana u dan moja staza krivuda, udaljuje se od cilja, a opet me vodi njemu. Valjda zbog prolaznosti vremena, kada prekoračim preko uzbrdice, neravnine, probleme, staza se izravna, iza mene sve nestaje, a ispred vidim samo uzbrdice, probleme i nevolje. Takav je čovjek. Prošlost oprašta, boji se budućnosti. Od problema ne vidi one dobre stvari. Staza mu je negdje daleko ucrtana, ali on se ne može domoći nacрта. Suze, bol, sreća ljubav...

Život je raznolik i svi ga živimo na poseban način. Neki opušteno, neki napeto, sretno ili bolno. Žive ga. Prate svoj put, svoju stazu. I moj život se mijenja iz dana u dan. Krivuda, miruje... No, ja znam da će proći. Ne zamaram se problemima jer su prolazni, nestaju. Vode me snažne smjernice, snovi. Sanjam uspjeh, obitelj, sreću, cijeli život je ispred mene. I sve je u mojim rukama.

Moramo sami sebe motivirati, tražiti negdje zapisani put. Pomoći sami sebi. Sanjati, školovati se, odabrati zanimanje, živjeti život. Moramo snažno hodati svojom stazom kakva god ona bila, proći će, sve će proći.

Matea Perko, 8.c

Luka Pejić, 6.a

Moj djed

Groblje u malom mjestu Smokvica na otoku Korčuli nalazi se na uzvisini iznad sela. Do njega se dolazi vijugavom cestom i odatle se pruža pogled na stotine malih vinograda i polja koja se vežu jedno na drugo i protežu iznad borove šume, iza koje je more. Kolikogod bilo na otoku vruće, vjetar tu gore uvijek pomalo puše kroz čemprese koji su se skupili oko stare kapelice. Kamen po kamen, mještani su oko tog tihog mjesta podigli veliki kameni zid da ga čuva kao sidro barku kroz vrijeme koje prolazi. Eto, to je mjesto na kojem počiva moj djed Želimir.

Bilo je teško tog dana kada sam se od njega rastala. Zato vam neću pričati o tome. Ja ga se radije želim sjećati kakav je bio dok je bio živ. Svakog ljeta nakon završetka škole, tata, mama, moja braća i ja odlazili

bi kod djeda i bake na otok Korčulu da tamo provedemo ljetne praznike. Do Korčule se iz Zagreba putuje dugo, cijelu noć. Kada ujutro osjetite miris mora i borova zaboravite sve. Na otok smo najčešće prelazili trajektom iz Orebića. Smokvica se nalazi na sredini otoka i vjerujte, jutarnja vožnja do nje, kada sunce tek izlazi tamo iza Lastova, nešto je najljepše što možete zamisliti. Poznate kamene ulice, ljudi koji nas pozdravljaju dok se spuštamo prema kući mog djeda. Evo nas, stigli smo! Smijeh, suze, tisuće riječi i topla bijela kava. Svi smo govorili u jedan glas, kao da smo pokušavali izreći sve ono što si kroz cijelu godinu nismo uspjeli reći. Djed bi uvijek taj dan kada smo mi dolazili ostavljao sve poslove, da nas dočeka i da bude s nama.

A, kakav je bio moj djed? Bio je dobar. Bio je ponosan. Da ste ga upoznali, bez ijedne izrečene riječi, znali bi o njemu sve. Izgledao je kao otok na kojem je cijeli život živio. Izborano lice i žuljevite ruke. Bio je visok i mršav. Ustvari, kada malo bolje razmislim, moj djed je ličio na maslinu koja je među kamenjem na tom otoku pustila korijenje i odolijevala buri i suncu.

Nije on samo ličio na maslinu, on je baš isto kao što maslina daje svoje plodove, nama djeci davao od sebe ono najbolje što je mogao dati. Ljubav.

Kupanje, košarka na igralištu kod stare škole, igre u dvorištu ispred djedove kamene kuće i ljeto bi brzo prošlo. Pakiranje, polazak i opet, suze. Cijela noć na putu i dolazak u Zagreb. Počinje škola i sve je opet po starom. Tako je bilo dok je moj djed bio živ. Danas baka živi sama. Ja se često sjetim djeda.

Razmišljam o tome kako je živio, razmišljam o njegovim riječima i dugim pogledima bez riječi. Mada ja živim u svijetu drugačijem od njegovog, moj djed mi je na svoj način objasnio tko sam i tko ne smijem biti.

Jedva čekam ljeto da svi skupa odemo na Korčulu.

Ana Binenfeld, 6.a

Paula Škrlec, 3.a

Bogatstvo ponekad (ne) usređuje

Započeo je još jedan kišoviti i tmuran dan u mojoj državi Aljaski. Kiša je pljuštala po ulicama, krovovima kuća, zgradama. Nije se mogao vidjeti ni tračak sunca zbog sivih oblaka koji su se prostirali nad mojim gradom. Oduvijek sam htjela živjeti u gradu punom topline sunca, ali sam živjela u ovome hladnome gradu, no što se može ... Nakon nekoliko minuta gledanja kroz prozor počela sam se spremati za posao na kojem bih trebala biti za 20-ak minuta.

Brzo sam se počela odijevati. Kada sam se odjenula, izašla sam iz svoje nove kuće. Prešla sam ulicu do tramvaja koji je upravo dolazio. Ušla sam i vidjela dva dječaka koja pričaju, vjerojatno su išli u školu. Vozila sam se svega pet minuta, a već smo stigli do moje postaje. Izašla sam iz tramvaja i krenula ulicom koja je 50-ak metara bila udaljena od zgrade u kojoj sam radila. Iako sam bila vlasnica i upraviteljica te tvrtke, nisam se htjela hvaliti time niti trošiti novac uzalud. Počela je ponovno padati kiša pa sam otvorila svoj veliki crni kišobran. Stigla sam do zgrade te ušla u nju. Susrela sam neke čistačice koje su čistile urede. Kao i svakog dana, pristojno sam ih pozdravila i ušla u dizalo. Stigavši na peti kat, vrata dizala su se otvorila i ugledala sam svoju tajnicu Annu koja je nezadovoljno čitala neke papire. Pitala sam je: „Anna, zašto si tako nervozna?“ Ona mi je odgovorila: „Od ranog jutra imam posla!“ Sa žaljenjem sam je pogledala i ušla u svoj ured. Zatvorila sam vrata za sobom. Moj je ured velik i prostran. Odložila sam mokri kišobran i kaput i sjela za stol s mnogo papira. Zazvonio je telefon. Podigla sam bijelu telefonsku slušalicu i rekla: „Sara Gilbert pri telefonu.“ S druge strane slušalice čuo se glas neke žene: „Pri telefonu je medicinska sestra bolnice St. Martin. Primili smo vašu sestru Luciju Gilbert u bolnicu jer je doživjela prometnu nesreću na raskrižju blizu naše bolnice.“ Kada sam to čula, srce me zaboljelo. Brzo sam uzela kaput i kišobran te izašla iz ureda. Anna me zbunjeno pogledala i pitala: „Šefice, što se dogodilo?“ Nisam joj odgovorila, nego sam nijemo ušla u dizalo. Izašla sam iz zgrade i pozvala taksi. Brzo je stigao. Rekla sam starom proćelavom taksistu da me odveze do bolnice St. Martin. Tijekom vožnje nisam mogla prestati misliti na svoju sestru Luciju. Jako sam se bojala za nju. Taksi se zaustavio točno pred ulazom u bolnicu.

Platila sam taksistu i više nego što je trebalo. Nisam obraćala previše pažnje na to. Ušla sam u bolnicu i upitala prvog liječnika kojeg sam ugledala: „Gdje je Lucija Gilbert?” On mi je odgovorio: „U sobi broj 19 na ovome katu”. Brzo sam počela tražiti tu sobu. Pogledom sam tražila brojku 19. Pronašla sam sobu i otvorila vrata. Kada sam ušla u sobu, vidjela sam Luciju priključenu na mnoge aparate. Od tog prizora oči su mi se ispunile suzama. Počela sam glasno plakati. Nakon nekoliko minuta u sobu je ušao mladi liječnik. Upitala sam ga kakvo je Lucijino trenutačno stanje. On mi je pomalo žalosno odgovorio: „ Ne postoji šansa da preživi noć jer su ozljede preteške”. Uplakano sam odgovorila: „Molim vas, spasite je! Dat ću vam tonu novaca!” Liječnik mi je odgovorio: „Nema tih novaca koji bi je mogli spasiti”.

Jedan od aparata na koje je Lucija bila priključena, počeo je glasno piskati. Liječnik joj je pokušao izmjeriti puls i tada mi je rekao: „Vaša sestra je upravo preminula”. Kada sam čula te riječi, osjećala sam se kao da je moj cijeli život besmislen. Cijeli sam život radila da bih mogla priuštiti sve svojoj obitelji, a sada nisam mogla spasiti sestru. Liječnik je izašao iz sobe i ostavio me samu s njom. Glasno sam šmrcala i plakala. Kada sam se malo pribrala, čula sam kako kiša i dalje vani pljušti. Otvorila sam prozor. Lucijinu sobu ispunila je hladnoća.

Anja Martinović, 3.a

Julia Grgec, 7.b

Pas Nero

Dobar dan! Ja sam pas Nero.

Živio sam kod čovjeka koji je imao vrlo umišljenu papigu. Ona mi se hvalila da zna ljudski jezik. Rekao sam joj da ću je očerupati, a ona je na to potpuno poludjela. Izletjela je iz krletke i počela razbijati čaše. Pokušao sam sakriti krhotine, ali bilo je prekasno. Došao je vlasnik. Papiga je uletjela u krletku praveći se kao da se ništa nije dogodilo. Kad me vidio pored krhotina, vlasnik mi je rekao mirnim glasom: „Dođi, Nero”. Ušli smo u automobil i odvezli se jako daleko. Odjednom je zaustavio i otvorio vrata i pustio me van. Zatim se velikom brzinom odvezao bez mene. Ostao sam sam. Tada je naišao neki čovjek i poveo me kući. Postao sam njegov ljubimac! Ima veliko dvorište oko kuće u kojem mi je sagradio kućicu. Kupio mi je i gumenu igračku. Jednog dana sam čuo poznato kreštanje: „Nero, gdje si?” Bila je to ona umišljena papiga! Ali više nije bila umišljena. Moj novi vlasnik ju je udomio. Papiga i ja se više nismo svađali.

Danas smo svi sretni i zadovoljni.

Dominik Vukoja, 4.b

Uskršnji pilići, 4.a

Naši sportski uspjesi

Ove godine naši su učenici sudjelovali na prvenstvima grada Zagreba u nogometu, košarci, atletici, odbojci i prvenstvu Hrvatske u krosu.

Na prvenstvu GRADA ZAGREBA U MALOM NOGOMETU - FUTSALU

ZA DJEČAKE 7.- 8. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA

Luka Rimac, Luka Bebić, Krešimir Gnjiđić, Ivan Grgurić, Petar Botić, Ilija Pejić, Zvonimir Šimić, Luka Altić, Robert Žabčić i Vladimir Markota osvojili su **8. mjesto**.

Na prvenstvu GRADA ZAGREBA U MALOM NOGOMETU - FUTSALU

ZA DJEČAKE 5.- 6. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA

Damjan Rimac, Luka Pejić, Gordan Godić, Marin Buljat, Kemal Ahmet Serdar, Marin Margaretić, Lejs Pličanić, Luka Tunjić, Mihael Medved, Patrik Jagunić osvojili su **3. mjesto**.

Na prvenstvu GRADA ZAGREBA U KOŠARCI ZA DJEVOJČICE 7.- 8. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA

Ella Heveši, Ema Kazazić, Tina Horvatinović, Lea Horvatinović, Hana Avdić, Alisa Džaferi, Dora Kores Špoljarec, Adriana Padjen, Iris Krnic, Branka Skok, Valentina Zečević, Najla Makić, Ines Petrincec, Iva Brbot, Lucija Vukoja i Jelena Ćosić osvojile su **9. mjesto**.

Na prvenstvu GRADA ZAGREBA U KOŠARCI ZA DJEVOJČICE 5.- 6. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA

Ella Heveši, Ema Kazazić, Tina Horvatinović, Lea Horvatinović, Hana Avdić, Alisa Džaferi, Dora Kores Špoljarec, Adriana Padjen, Iris Krnic, Branka Skok, Valentina Zečević, Najla Makić, Ines Petrincec, Iva Brbot, Lucija Vukoja i Jelena Ćosić osvojile su **5. mjesto**.

Na prvenstvu GRADA ZAGREBA U MINI ODBOJCI ZA DJEVOJČICE 5.- 6. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA

Anabel Dautović, Ines Kljajić, Ivana Jurić, Luce Škiljo, Ana Grubišić, Matea Grubišić, Verona Markota, Ana Kuštra i Roberta Šakić osvojile su **7. mjesto**.

Na prvenstvu GRADA ZAGREBA U ATLETICI ZA DJEČAKE 7.- 8. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA sudjelovali su:

Luka Bebić, bacanje kugle
Krešimir Gnjidić, skok u dalj štafeta 4x100M
Ivan Grgurić, skok u dalj štafeta 4x100M
Petar Botić, bacanje kugle štafeta 4x100M
Ilija Pejić, 1000M
Zvonimir Šimić, skok u vis
Luka Altić, 300M štafeta 4x100M
Vladimir Markota, 300M
Robert Žabčić, skok u vis
Matija Timek, 100M
Ferd Maliqi, 100M

Učenici su ekipno osvojili **23. mjesto** od 36 osnovnih škola grada Zagreba.

DRŽAVNO PRVENSTVO HRVATSKE U KROSU ZA UČENIKE I UČENICE OSNOVNIH ŠKOLA

Od 245 učenica 5.razreda osnovnih škola u Hrvatskoj u utrci na 1000m, najbolje su se plasirale:

39. Verona MARKOTA
79. Ana KUŠTRA
83. Ema KAZAZIĆ

Od 168 učenika 6.razreda osnovnih škola u Hrvatskoj u utrci na 1000m, najbolje su se plasirali:

28. Lejs PLIČANIĆ
43. Ahmet Kemal SERDAR

Od 194 učenice 7. razreda osnovnih škola u Hrvatskoj u utrci na 1000m, najbolje su se plasirale:

38. Natalie DECH
72. Valentina ZEČEVIĆ

Violeta Bakić, prof.

Trofejni Luka...

Nakon sto je prije dvije godine postao državni prvak u mačevanju, ove godine se opet okitio vrijednim odličjima. Naime, na državnom prvenstvu u mačevanju ove godine je osvojio je drugo mjesto u kategoriji mača i treće mjesto kategoriji floreta. Čestitamo!

I Lukine kolege iz 6.a razreda mogu se, osim odličnim uspjehom u školi, pohvaliti i brojnim sportskim uspjesima. O tome svjedoče i ova odličja.

...i njegov trofejni razred

I to je tehnička kultura

Obnavljanje klupa

Izgledalo je da će i ovo biti još jedan tipičan blok sat tehničkog: ponavljanje, teorija, vježba...Ali profa je sjela i upozorila da su nam klupe jako neuredne (pošarane - namjerno i nenamjerno, obojane, zarezane itd..) te da ćemo danas naučiti kako se obnavljaju tehničke tvorevine.

Isprika

Nakon što su jednog zimskog dana učenici „slučajno“ napunili tajništvo snijegom, odlučili su se ispričati školi na vrlo konkretan način. Isprika prihvaćena!

Uspomena

Bili smo mali, ali veliki radnici!
Oni su otišli dalje, ali je ograda ostala, ostale su njihove ideje i boje

*Silvana Pešut
Vitasović,
prof.*

Najčitatelj Gabriel

Gabriel Jambrošić je osvojio titulu *Najčitatelja 2014. godine* u knjižnici "Ivane Brlić Mažuranić". Prestigao je svoju sestru Luciju za samo dvije knjige. Osvetila mu se ovim intervjuom.

Kako to da si uspio pročitati točno dvije knjige više od mene i tako osvojiti titulu *Najčitatelja 2014. godine* u knjižnici "Ivane Brlić Mažuranić"?

To je i mene iznenadilo. Vjerojatno zato što ti posuđuješ više knjiga u školskoj knjižnici.

Kakvo je bilo društvo na dodjeli nagrada? Štrebersko?

Društvo nije bilo takvo kao što svi misle. Na dodjeli nagrada nas je bilo oko četrdeset iz svih zagrebačkih knjižnica, a od toga smo samo četvorica bili dečki.

Što ste radili na dodjeli nagrada?

Odgonetavali smo pjesme i knjige, igrali pantomime, pjevali.

Misliš li da je knjiga kao nagrada za najčitatelja stvarno nagrada ili više kazna?

Za nekog tko voli zanimljive knjige svakako je to nagrada. Knjige koje sam dobio za nagradu će morati malo pričekati jer trenutno posuđujem nove knjige iz knjižnice.

Koje vrste knjiga najviše voliš i

zašto?

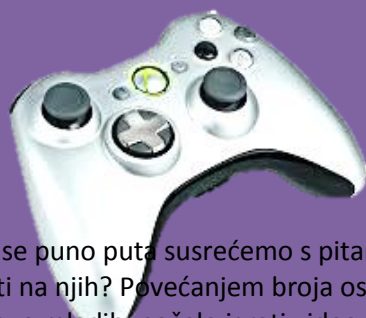
Najviše volim avanturističke i horor knjige jer volim napetost.

Kako si uspio pročitati šezdeset knjiga uz svoje brojne obveze i odličan uspjeh u školi?

Jednu po jednu. Neobavezne knjige uvijek čitam nakon što pročitam lektiru da mi se ne pomiješaju sadržaji knjiga. Najčešće čitam prije spavanja.

Lucija Jambrošić, 8.a

Za i protiv: Video igre

Danas se puno puta susrećemo s pitanjem jesu li video igre loše za djecu ili ipak mogu pozitivno utjecati na njih? Povećanjem broja osobnih računala i video konzola u svijetu sve je više ljudi, pogotovo mladih, počelo igrati video igre te su one postale dio njihove svakodnevnice. Ta je pojava najraširenija kod adolescenata i djece.

Većina roditelja i nastavnika u školi tvrde da igre samo negativno utječu na djecu te da ona postaju sve agresivnija i neodgovornija. No postoje i mišljenja da video igrice mogu i pozitivno utjecati na njih.

Djeca i adolescenti mogu postati pretjerano uključeni, pa čak i opsjednuti videoigrama. Trošenje velike količine vremena na spomenute igre može stvoriti probleme i dovesti do smanjenja društvenih

aktivnosti, nedovoljno vremena za obitelj i vlastite obaveze, agresivnih misli i ponašanja te učenje krivih životnih vrijednosti i suzbijanje mašte. Uz psihicke promjene radi pretjeranog igranja, događaju se i neke fizičke: pretilost zbog nedostatka fizičke aktivnosti, problemi s vidom, glavobolja. Prema jednom američkom istraživanju ljudi koji igraju nasilne video igre pokazuju smanjenu aktivnost mozga kada im se prikazuju slike nasilja iz stvarnoga života.

S druge strane, neki stručnjaci navode pozitivne strane igranja video igara: lakše rješavanje problema, razvoj finih motoričkih i prostornih sposobnosti, bolje planiranje i upravljanje vremenom, brže razmišljanje i donošenje odluka, točnost koja se razvija igranjem akcijskih igara, veća koncentracija, i slično. Znači, igranje video igara može biti štetno, ali i korisno i zabavno. Stoga ga svakako treba ograničiti jer dijete se treba baviti i ostalim izvanškolskim aktivnostima, družiti se s ostalom djecom te obavljati svoje dužnosti kod kuće i u školi. Zato postoje i preporuke za odabir video igara koje djeca bez opasnosti mogu igrati. One se mogu sažeti ovako: igre koje odobravaju roditelji, igre prilagođene dječjem uzrastu i dobi, odnosno igre koje isključuju nasilje i neprimjerene sadržaje.

Lucija Jambrošić, 8.a

Iz naše kuhinje

Mimin Stroganoff

Sastojci:
crveni luk
junetina
šampinjoni
kisele krastavci
masline bez koštice
senf
pasirana rajčica
sol, papar, Vegeta
crno vino
kukuruzni škrob
svježa rajčica
bijela riža

Junetinu i kisele krastavce narezati na rezance, a masline i rajčicu na kockice. Propirjati luk pa dodati meso. Kad je meso skoro gotovo, dodati šampinjone narezane na listiće, kisele krastavce, masline, senf, pasiranu rajčicu, začine i vino. Dodati malo kukuruznog škroba da se umak zgusne. Skinite s vatre i dodajte malo svježe rajčice. Poslužite uz rižu.

U slast!

Što se sluša i gleda kod nas?

Glazba

Domaći izvođači:

1. Jelena Rozga
2. Severina
3. Tony Cetinski
4. Luka Nižetić
5. Hladno pivo

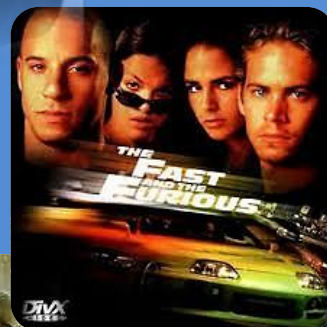
Strani izvođači:

1. Selena Gomez
2. Katy Perry
3. One Direction
4. Awicij
5. Pharrell Williams

Film

1. Hobbit
2. Brzi i žestoki
3. Gospodar prstenova
4. Sumrak saga
5. Harry Potter

A mi volimo...

Tanja Bogdanić, prof. njemačkog jezika

Glazba

1. Chris Rea
2. Avicii
3. Bob Marley
4. U2
5. Simple Minds

Film

1. Gospodar prstenova
2. Hobbit
3. Harry Potter
4. Sakupljač kostiju
5. Ledeno doba

Tina Pletikosić, asistentica u nastavi

Glazba

1. Avicii
2. Sebastian Ingrosso
3. Calvin Harris
4. 2 Cellos
5. AC/DC

Film

1. Gospodar prstenova
2. Passage
3. 3 idiota
4. Zdrpi i zbriši
5. Iron Man

Ratko Bakota, prof.informatike

Glazba

1. The Black Eyed Peas
2. Red Hot Chili Peppers
3. U2
4. Prodigy
5. David Gray

Film

1. Groundhog day
2. Mediterraneo
3. Avatar
4. K-pax
5. The Men Who Stare at Goats

Mi idemo dalje...

8.a

8.b

8.c

